

אור הגנוז ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם,

רבי נחמן מברסלב זיע"א

גליון 258

בקשו פניו תמיד

רבי נתן - ליקוטי הלכות

והכלל כי העיקר הוא אמונה וכל התורה תלויה באמונה, ומאחר שכל התורה והמצוות תלויים באמונה, בוודאי בהכרח שיהיה לאדם בחירה על זה, כי זה ידוע שעיקר התורה ניתנה בזה העולם דווקא לבני אדם, מחמת שהם בעלי בחירה.

ועיקר החיות וקיום העולמות הוא אמונה, כ"ש "וכל מעשהו באמונה" וע"כ החיות הנמשך תמיד מלמעלה בלי הפסק בשביל קיום העולמות זה בחינת הארת האמונה, שנמשך הארה משכליים שע"י הארה זאת נמשך כח בלב האדם להאמין בהשם יתברך, כי האמונה היא בחינת מלכות כידוע ובחינת מלכות אמונה שרשה בשכל העליון, בחכמה עילאה כ"ש "השם בחכמה יסד ארץ" וארץ היא בחינת אמונה כ"ש "שכן ארץ ורעה אמונה".

וזה בחינת "לך אמר ליבי בקשו פני וכו'" שהלב של האדם אומר לו לבקש פניו יתברך וזה בחינת התעוררות העליון שממשיך חיות הנמשך לקיום העולמות, שמשם נמשך הארה והתעוררות בלב האדם שמודיע ומאיר בליבו התנוצצות אלוקותו יתברך, שבא על לב האדם הבנה והכרה להבין האמת שיש יחיד קדמון נמצא המחויב שהוא הבורא יתברך שהוא שליט ומושל, שעיקר התכלית להאמין בו יתברך ולבקש פניו תמיד ובזה תלוי עיקר הבחירה של האדם, כי זאת ההארה נמשכת תמיד בלי הפסק לכלל העולמות בשביל קיום העולמות, שעיקר חיותם וקיומם הוא האמונה. וכ"ש רבינו ז"ל שעיקר החיות היא אמונה שהיא בחינת אור הפנים בחינת "באור פני מלך חיים" היינו כי כל החיות וקיום העולמות וכל המלאכים והשרפים הוא אמונה בבחינת "וכל מעשהו באמונה".

וזה ידוע שהחילוק שבין הצדיק ובין המלאכים היא הבחירה, שע"י זה נתעלה אור נשמת הצדיק והשגתו מאור נשמתם והשגתם של המלאכים והשרפים וכו' מחמת שנקראים עומדין ואין להם בחירה וע"כ הארת האמונה כשהיא נמשכת בעולמות העליונים שהם המלאכים והשרפים וכו', שהם רוחניים וקדושים וטהורים, אזי יש להם כח לקבל זאת ההארה בשלמות גדול ותיכף מתעוררים ברעש גדול להקדיש שמו יתברך באימה וביראה גדולה מאוד. וע"כ נקראים שרפים שנשרפים ונתלהבים מגודל אור אלוקותו שמאיר עליהם תמיד, כי הם קדושים וטהורים ואין להם גשמיות ובחירה וע"כ זאת ההארה מספקת להם וע"י זה יודעין מאלוקותו באמונה שלימה ונתלהבים בהתלהבות גדול לעשות באימה וביראה רצון קונם.

אבל כשזאת ההארה מגיע לזה העולם העכור הגשמי, שהוא עולם העשייה, שהוא מגושם בתכלית הגשמיות, אזי אי אפשר לקבל הארה הזאת הגדולה, כ"א התנוצצות מעט מה שנמשך מהארה הזאת התנוצצות בלב האדם, שמעורר את האדם לבקש פניו יתברך להשתוקק לאמונתו יתברך בבחינת "לך אמר ליבי בקשו פני" ואזי יש לאדם בחירה גדולה.

כי מחמת שזאת ההארה אינה יכולה להתלבש בזה העולם כ"א ע"י צמצומים רבים. ע"כ בתחילה אינו נמשך ממנו בלב האדם כ"א התנוצצות בעלמא לרמז לאדם שיומשך אחריו יתברך כמו שמרמזין לאדם מרחוק ואזי יש להאדם בחירה, כי המשכיל המבין החפץ באמת לאמתו, הוא מתעורר תיכף ע"י התנוצצות הזאת ומתחיל לרדוף להשיג בשלימות האמונה הזאת, ומשתדל לצמצם בליבו הארה הזאת בכמה צמצומים וזהו בחינת המשכת רוחניות אלוקות לתוך צמצומים ואזי ממשיך על עצמו הארה גדולה מההארה הזאת וע"י הארה הזאת שנתוסף בהמוחין שלו הוא נתעורר ב'שלהובין דרחימותא' למסור נפשו בכל לב על ק"ה.

ובזה אנו גבוהים הרבה מן המלאכים, שהם עומדים, שאינם מקבלים חיות אלוקותו כ"א מיחוד החיצון, ואעפ"י שהם מקבלים הארה הזאת באור גדול ונפלא ונורא מאוד הרבה הרבה, גבוה יותר מההארה הנמשכת משם לתחתונים וכנ"ל, אעפי"כ אין להם כח לגרום יחוד הפנימי לחדש האמונה בהארה יתירה ונפלאה, אבל אנחנו עם קדוש, אדרבא מחמת זה בעצמו שתחילת הארת האמונה באה עלינו בזה העולם בצמצום, רק בבחינת התנוצצות ורמזים וע"י זה יש לנו בחירה, אזי כשאנו זוכין לבחור בהאמת והטוב לרדוף ולרוץ אחריו יתברך, אזי אנו זוכים לגרום יחוד הפנימי שמשם נמשך עלינו הארה נפלאה בידיעת תשוקת אמונתו יתברך מה שאין המלאכים יודעים ממנה, כי יש לנו כח לחדש את האמונה בהתחדשות נפלא בבחינת "חדשים לבקרים רבה אמונתך".

אורח חיים ג' - הלכות ע"ת ה'

יש ענין שנתהפך הכל לטובה!

התחזקות

והעיקר שיאיר בליבך אור האמת, אור החדש, הפלא החדש הנורא מאוד, אור האורות צח הצחצחות, נחל נובע אשר אתה חפץ בו ומשתוקק וחומד כל כך שיתגלה ויתפרסם בעולם, ותזכה להבין היטב דברי תורתו עד שתדלג על כל המניעות. דע אחי, כי געגועיך וכיסופיך העצומים אל האמת גרמו לך להתחבר בחיבורא חדא בגופא ונשמתא עם הנחל נובע מקור חכמה, ובזכותו הנורא הגנוז והסתום מכל העולמות.

רבי ישראל דב אדסר

התחדשות

האם אנחנו מנסים להיות ערניים וממוקדים, להתבונן בכל הטוב והחסד הסובב אותנו, האם מדי פעם אנו עוצרים ממרוץ החיים ומסיתים את וילון המציאות, כדי להתבונן ולחשוב על כל הפלאות והנפלאות הפוקדים אותנו ואת העולם כולו.

מבלי שנעבוד על כך וניקח מדי פעם פסק זמן מהבלי העולם הכובלים אותנו, לא נוכל לחדור אל מעבר למסך השקר שמנסה למכור לנו תחליפים זולים וזמניים. אנחנו יכולים להחמיץ דברים חשובים וגורליים עבורנו ועבור תכליתנו הנצחית. ישנן נשמות רבות החיות את חייהם בשגרה, בעיוורון מוחלט למה שקורה באמת, הן מחמיצות את תכלית חייהן, להכיר את מי שאמר והיה העולם ולבוא אל תיקון.

רק ביגיעה, ברצון ובשאיפה ממוקדת, נוכל לשנות את צורת ההסתכלות שלנו, את צורת המחשבה שאליה הורגלנו כל ימי חיינו, רק על ידי התבוננות ודעת נכונה נוכל למלא את ליבנו ואת רוחינו בשמחה, בהערצה ובהכרת הטוב.

חודש טוב ומבורך

יוצא לאור ע"י **אור הגנוז ברסלב**
www.orhaganuz.co.il
נא לשמור על קדושת הגיליון

סיפרו עליו, על אחד מעשירי הורודנה, שהינו קמצן מופלג, כל בני העיר התרחקו ממנו ולא רצו בקרבתו. ואולם למרות השמועות, שהלכו אודותיו, החליט רבי נחום מהורודנה, בעת שיצא לאסוף כספים לצדקה, להיכנס גם לביתו של אותו עשיר.

בא איפוא אל בית העשיר, התמהמה שם זמן מה, ויצא החוצה - כפי שסיפרו הבריות - בידיים ריקות. ומאז אותו יום לא הוסיף לבוא אל בית העשיר הזה, בעת שעסק במגביות צדקה.

לימים הלך העשיר הקמצן לעולמו. או אז הגיעה העת לה ציפו הכל: אנשי ה"חברא קדישא" החליטו להיפרע מהמנוח הקמצן, ואף מבנו, שקמצן היה לא פחות מאביו, ועל כן סרבו לקבור את הנפטר במרכז בית הקברות, אלא במקום עלוב ומבוזה - בצד, על יד הגדר.

כשנודע הדבר לרבי נחום, בא לראשי ה"חברא קדישא" ובפיו בקשות ותחנונים, כי יקברו את העשיר שנפטר במרכז בית הקברות, כיאה לאנשים מכובדים. אנשי החברה קדישה שכיבדו מאוד את רבי נחום, תמהו מאוד על בקשתו- "והלוא קמצן מופלג היה, וסירב לתת פרוטה לצדקה!" - מחו אנשי ה"חברא קדישא".

"מיתתו היא כפרתו", חינן רבי נחום את קולו - "אין אנו רשאים לזלזל בכבודו לאחר מותו".

מול תחנוניו של רבי נחום לא יכלו אנשי ה"חברא קדישא" לעמוד, הם מצאו לו חלקה ראויה בקבר ישראל והסכימו לקבור את הנפטר במקום שביקש הרב.

בעיר הורודנה המשיך להתגורר בנו של המנוח. אף הוא היה קמצן כאביו, ואנשי הורודנה נתנו ליבם לכך, שרבי נחום מדיר את רגליו תמיד מביתו של האיש. סברו יהודי העיר, כי אביו של העשיר הקמצן פגע בכבודו של רבי נחום, או שסירב לבקשותיו, ועל כן הוא מסרב להיכנס אף לבית בנו.

לא ארכו הימים ואותו עשיר קמצן, בנו של העשיר הקמצן, הלך גם הוא לעולמו. מיד כשנודע בעיר על פטירתו, נחפז רבי נחום אל אנשי ה"חברא קדישא" וביקש מהם, שלא יעזו לזלזל בנפטר, ויקברוהו במקום מכובד. תמהו כל בני העיר על בקשתו המוזרה של רבי נחום אבל כמובן עשו כבקשתו וקברו אותו לצד אביו.

חלפו שנים ורבי נחום מהורודנה נתבקש לישיבה של מעלה. כשפתחו את צוואתו מצאו כתובות המילים הללו: "אם יש מקום בבית הקברות, בסמוך לקבריהם של האב והבן העשירים - קמצנים, אבקש שיקברוני בסמוך אליהם".

ובהמשך הסביר רבי נחום את המניע לבקשתו: כשנכנס בפעם הראשונה לביתו של האב העשיר וביקש ממנו כסף לצדקה, השיב לו האיש, כי הוא נותן רק "מתן בסתר", ואם יבטיח לו רבי נחום, כי לא יספר לאיש - מתחייב הוא לתת לו מידי שבוע בשבוע סכום כסף גדול בעבור עניי העיר.

ואכן, מאז אותו יום - משך שנים - היה העשיר הזה נותן לרבי נחום צדקה הגונה עבור עניי העיר מבלי שאף אדם ידע על כך, הוא היה פוגש את רבי נחום במקום סתר בשעת לילה מאוחרת, ושם היה מגיש לו צרור כסף, תרומתו בעבור עניי העיר.

כך גם בנו המשיך בהנהגה זאת של אביו, ואיש לא ידע על מעשיהם הכבירים למכען עניי הורדנקה.

"כלום לא אחפוץ להיקבר בסמוך לשני צדיקים כאלה?" - כמו ריחפה באוויר שאלתו של רבי נחום...

ליקוטי מוהר"ן

רבי נחמן מברסלב

הנה ידוע, כי ההשפעות והברכות אי אפשר להם לבוא לעולם אלא ע"י הצדיק, כי הצדיק יש לו ידים במה לקבלם, דהיינו אהבה ויראה, כי הם הידים לקבל בהם כל ההשפעות וכל הברכות. וצריך הצדיק כזה לגנוז האהבה והיראה, כדי שלא יקטרגו המקטרגים עליו ויגזלו ממנו ההשפעות. וזהו: המכסה שמים בעבים- היינו אש ומים. היינו כשהצדיק יכול לכסות שמים, הינו אש ומים, הינו האהבה והיראה שלו, אזי: המכין לארץ מטר- היינו שיכול להמשיך כל הברכות, שהם בחינת מטר. אך כשהצדיק הוא מפורסם גדול, אזי המקטרגים יודעים ומשגיחים עליו היטב, ואינם מניחים לו להוריד השפע, והקב"ה נותן בלב צדיק אחר להחזיק עליו במחלוקת כדי לכסותו ושיוכל להוריד השפע.

תורה פ"ח

עלים לתרופה

רבי נתן

נעך בני מהבי, צבור ואל תשבח כל צד, צבור תצבור
בכל ערת את כל החסרים המצדולים והפגולים שעשה
פשם יתברך שימנו, שקרבנו לאור כבוד שמו ונקריא
עליונו, תודה לשמו. ותרגיל עצמך מאוד ליום עם בדרך שדברתי
עמך בבר, לדיות בכל פעם מובה על הפעבר ובוגע לעתיד לבוא ותפרח
שיחתך לפני פשם יתברך בכל יום ויום חוק ולא יעבור, למען פשם תמוך ואבול
תורה ותפילה והתבודדות ומעשים טובים. ואל תשגיח כלל וכלל בכל מה שיעבר
עליך, ובצד טוב מאוד מיבת בשבחה לפשיבת מדעתו לעמדי בכל עת כל מה
שיבר עד בקץ ומה שיהיה איוך יודע כלל. ובפרט בשעת בתפילה תהיה
בעיוך בתוך עמך ובאילו אין לך רק פשם בלבד בעצמך לבד ולא תסתכל על הפעבר
ועל בעתיד כלל, אפילו בדברים הנוגעים אל הפעשה, מכל שכן וכל שכן בדברי
הבוק והממון ואם תרגיל את עצמך בצד אצי אשריך וטוב לך.

מכתבי- מ"ח

משיבת נפש

רבי אלתר טפליקר

כל מי שרוצה לחוס על עצמו ולחשוב על תכליתו הנצחי, כל תקנתו שיהיה בעיני עצמו בכל יום ויום כברייה חדשה ממש, כאילו היום נולד. כי באמת נעשה האדם כבריה חדשה בכל יום ובשביל זה מברכים בכל יום ברכות השחר, ועל כן גם עבודתו שעוסק בה בעבודת השם צריכה להיות אצלו בכל פעם חדשה לגמרי, כאילו לא עסק בה מעולם. כי כל אחד מישראל עושה מצוות בכל יום, ציצית ותפילין וכיוצא ונותן צדקה, אך העיקר שיראה לישב דעתו בכל יום שזה היום שעומד בו עדיין לא היה בעולם, והעבודה שלו להשם יתברך בזה היום היא חדשה לגמרי ולא היתה מעולם, ורק הוא דווקא צריך לעסוק בעבודה זאת, כי לא מלאך ולא שרף ואפילו נשמות הצדיקים בגן עדן עליון אינם יכולים להשלים העבודה הזאת.

הסוד שבך

הרב מאיר שלמה

כל החיים הם כמו גלגל, או יעלו שמים או ירדו תהומות, יש ימים יותר יפים ויש ימים פחות יפים. ישנם ימים יפים בהם הכל זורם על מי מנוחות, כל העולם מחייך אלי, הבנק נחמד אלי, התפילות הם ממש 'מעין עולם הבא' כל ברכה וכל מילה בתפילה מתוקה מדבש. אני מלא ברוחניות שאני מתחיל לחשוב, שאולי לא שמתי לב ובלי כוונה נהייתי צדיק.

ויש ימים לא מוצלחים, הכל הולך הפוך, והאדם מרגיש שרק מתווכחים איתו ומעירים לו, שום דבר לא מצליח לו, אפילו להתפלל הוא לא יכול, גל של מחשבות מציף אותו בעת התפילה, אין לו חשק לכלום והוא לא מבין בשביל מה הוא בכלל קם הבוקר, כך נראה יום של 'קטנות המוחין', כמובן שאנחנו לא אוהבים את הימים האלו בלי המצב רוח, אבל במציאות הם קיימים אצל כל אחד וזה לא תלוי בבחירה שלנו.

יש לדעת ולזכור היטב, כי כשיש לאדם זמן של 'קטנות המוחין' זה רק מפני שבשמים נקבע לנו כי יום זה יעבור עלינו עם נסיונות כאלו ובצורה ובאופן הזה דווקא ובשמים רוצים להמשיך עכשיו לאדם את המוחין דווקא מתוך החושך, לראות כיצד הוא ממשיך ואוחז באמונה גם כשלא הכל מאיר לו.

התפקיד שלנו במצב של קטנות המוחין, הוא לתקן את היום הזה,ע"י שנבין ונרגיש כי השם יתברך נמצא עמנו גם במצב הזה ועל ידי כך שגם בימים נמוכים כאלו, אנחנו מתגברים ומשתדלים לעשות מה שבכוחנו, הולכים לבית הכנסת, להניח תפילין ולהתפלל, לתת צדקה וכדומה ולמרות כל הבלבולים אנחנו מכריזים כי גם היום הזה הוא היום שלנו וגם ביום הזה יש לנו עבודה קדושה שאותה אנחנו צריכים לעשות גם במצב שאנו נמצאים אפילו שלכאורה לא הולך לנו כראוי ושום דבר לא מאיר לנו, אפשר שדווקא עבודה זאת יקרה וחשובה יותר מעבודות קדושות ונעלות בימים שכן האיר לנו.

אבן עובה

עיונים בסיפורי מעשיות

במעשה מחכם ותם כמספר לנו רבינו על התם הקדוש שהיה תמיד בשמחה אפילו שהיה עני מרוד ולא היה עושה את עבודתו בשלמות היה תמיד שמח. כאשר היה מבקש מאשתו מיני מאכלים והיא הייתה נותנת לו לחם יבש ומים היה משבח ביותר את זה הלחם והמים והיה מרגיש בהם כל מיני טעמים של יין ובשר משובח. נשאלת השאלה כיצד זכה התם הקדוש להרגיש את כל הטעמים הללו בלחם היבש ובמים, כי רבינו מדגיש ואומר שבאמת הוא זכה לכל הדברים הללו והיה טועם בהם כל מעדני עולם.

ובכן ראשית עלינו להדגיש נקודה חשובה, שכל הרגשות וכל טעם החיים הולך אחרי המחשבה, גם השמחה של האדם תלויה במחשבה נכונה. התם הקדוש מנהגו היה שהיה בשמחה תמיד, כלומר הוא היה מנהיג את עצמו להיות בשמחה, הוא היה מדבר ומשבח תמיד את אותו הלחם היבש או את אותו המים והמלבוש שאשתו הייתה מביאה לו והיה אומר כמה יפה ונאה כמה נאה ומתוקן כאילו הוא אוכל את אותו המאכל ממש. כלומר המחשבה והדיבור היו פועלים את פעולתם וגורמים לו להרגיש באמת כאילו הוא טועם את כל מעדני עולם.

סיבה שנייה, אם נשים לב בסיפור התם היה פונה לאשתו בלשון זכר, אשתי תן לי לאכול, תן לי הרוטב והקטניות. כלומר בעצם הפנייה שלו לאשתו הוא למעשה פנה להשם יתברך והתפלל שיתן לו את מבוקשו, ואף על פי שלבסוף הוא קיבל את הלחם היבש והמים ולא את מה שביקש, הוא חשב לעצמו, אני את שלי עשיתי, ביקשתי התפללתי, ואם השם יתברך בסופו של דבר החליט שאני צריך לקבל את הלחם הזה והמים, סימן שזה הכי טוב בשבילי ועל כן אני שמח בזה ומרגיש כמו כל מעדני עולם. זה גם מה שמלמד אותנו רבינו בעבודת השם, לפעמים האדם רוצה לעשות דברים להגיע לנעלות ולא עולה בידו, רבינו מלמד אותנו התוצאות לא תלויות בך, אתה צריך להתאמץ, לרצות, לבקש, אבל אם בסופו של דבר לא הצלחת, תשמח במה שכן זכית לעשות, כי זה רצון השם וזה הכי טוב בשבילך.

שירת העשבים

את רוב זמנו מקדיש האדם בחייו למרדף והתמודדות עם צרכי החיים ומשקיע לשם כך את מיטב הזמן וכוחות הנפש. כאילו בגזירת גורל משלים כל אחד עם מצבו ומנסה בכל כוחו להשתלב להצליח ולהשיג את מבוקשו, אך עם הזמן נהפכת משאלת הלב לאחת - **לשרוד!**

האדם שסמך לא מעט על כספו ורכושו, חכמתו וכוחו, מוצא את עצמו פעמים רבות במהלך חייו במצב של חוסר אונים מול המציאות הגדולה ממנו ואז מתברר לו שהמציאות ואתגרי החיים גדולים יותר מכוחותיו הדלים, אז במבט לאחור הוא גם מבחין ביד מכוונת שהוליכה אותו בדרכו וטוותה לו את מאורעות חייו, הוא גם יודע להצביע על פעמים רבות שהוגשה לו עזרה וישועה **ממקומות שלא ציפה להם.**

בעולם שבו רב הנסתר על הגלוי, ותהפוכות החיים והשינויים הרבים אינם משאירים מקום להבחין בסדר הגדול והמופתי שבו מתנהלים הדברים. נכון, כאשר אנו מתבוננים בכוחות הטבע, אנו יכולים להבחין בסדר מדויק להפליא ובחכמה הגדולה שבהם מתנהלים הדברים. אבל כאשר אנו מגיעים לחיי האדם ומאורעותיו הכל נראה כל כך חסר הכוונה ונתון לחסדי הגורל.

זו היא **"חרב הלהט המתהפכת אשר שם בה לשמור על עץ החיים"** כל תהפוכות החיים נועדו להסתיר מאיתנו את יד ההשגחה הגדולה של השם יתברך, האדם חייו ללמוד ולהבחין דרך מאורעות החיים עצמם את גדולתו של השם יתברך ולראות את השגחתו הפרטית והמדוייקת על כל נברא ונברא ובמיוחד על האדם, זו היא מהות האמונה, רק בשביל זה נברא העולם.

פעמים רבות מרגיש האדם את עצמו בודד ביערות החיים, הוא דואג, מבוהל, חושב את עצמו עזוב לחסדי המזל, אך ההיפך הוא הנכון, הבורא יתברך נמצא עימו בכל מקום, הוא משגיח עליו ומכוון את כל מאורעותיו, הוא קורא את מחשבותיו ורואה את רצונותיו אפילו הכמוסים ביותר **ועל פיהם מוליך אותו בדרך חייו.**

אם ירצה האדם להסתדר בכוחות עצמו, תינתן לו האפשרות, אך בסופו של עניין מאורעות החיים יובילו אותו במוקדם או במאוחר אל ההכרה הזאת. מצידו של הבורא יתברך הקשר הוא תמיד הדוק, הוא רואה, משגיח ,מכוון ומנסה להביא ולתת לכל אחד מאיתנו את הטוב ביותר שרק ניתן. אך מצד האדם לא תמיד ישנה הנכונות להכיר בכך, להרפות ולהודות באמת הזאת.

הבורא יתברך שולח לנו בכל עת רמזים, הדרכה, אנשים שנפגוש ומאורעות שנחווה, הכל כדי לכוון אותנו, כדי להדריך אותנו בכל צעד ושעל בחיינו, אם רק נפקח את עיני השכל, נעצור מעט ונתבונן, נוכל להבין, ללמוד ולכוון את דרכינו ומעשינו בצורה הנכונה ביותר בשבילנו. אם נפנים אמת נהדרת זאת, הרי שחיינו יהפכו לקלים יותר, נוכל להקל מאיתנו את משא החיים המעיק עלינו, יש מי שדואג לנו, יש מי שאוהב אותנו. כאשר אדם חי בצורה כזאת, הרי שהוא כבר אינו לבד, הוא אינו תלוי באנשים או בכוחותיו, הוא יכול להרפות מעט **ולתת ליד ההשגחה להביל אותו בדרכו.**

אתה חושב שאינך מצליח לעבוד את השם כראוי?
נשמה טובה! אל תשכח שהעיקר זה המאמץ והרצון שלך!

הדיחה

בעל ואישה יושבים על הספה מול הטלוויזיה,
פתאום הטלפון מצלצל והבעל עונה: שלום. לא אנחנו לא מעוניינים, לא תודה, להתראות!
האישה שואלת אותו תגיד מי זה היה?
הבעל ענה: אימא שלך, רצתה לבוא לשבת...

אחד נכנס לדואר ושואל את האחרון שבתור: אתה בתור?
השני: לא ראיתי אנשים עושים רכבת אז אמרתי יאללה נזרום.

בס"ד
המימד הנוסף
מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים- כולל הדרכה מעשית.
להזמנות - 03-9091753

מבוסס ע"פ הסדנאות של הרב **יוסף ביטון** שליט"א
להזמנות שיעורים וסדנאות 0544-525396

מזכי הרבים
רוצים לארגן אצלכם שיעור שבועי ב'ליקוטי הלכות' של רבי נתן מברסלב (באיזור המרכז בלבד) או לקבל חבילת עלונים להפצה בתרומה סמלית
050-4177556

בסיפור המעשה 'מאבדת בת מלך' מסופר על השני למלכות היוצא לחפש את בת המלך האבודה, שהיא למעשה הנשמה האלוקית והנקודה הפנימית שיש בכל אחד מאיתנו, שאותה אנו צריכים לגלות ולהוציא מן ההעלם אל הגילוי ולממש את שליחותנו בעולם. ובכן, השני למלכות, שהוא בחינת כל אחד מאיתנו, יוצא לחפש את בת המלך "וביקש שיתנו לו משרת וסוס ומעות על ההוצאות, והלך לבקשה והיה מבקשה מאוד זמן מרובה מאוד עד שמצאה. והיה הולך אנה ואנה זמן רב ובמדבריות ובשדות וביערות והיה מבקשה זמן רב מאוד. והיה הולך במדבר וראה שביל אחד מן הצד".

כל יהודי שיורד בשליחות לזה העולם מקבל משרת שהוא השכל, סוס שהוא הגוף ומעות על ההוצאות שזה כל צרכיו הגשמיים, שלהם אנו נצרכים כדי למלא את שליחותינו ואת התיקון שלשמו הגענו לעולם. רבינו אומר שהיה מבקשה מאוד זמן מרובה, כלומר כדי שהאדם יוכל להגיע אל יעודו האמיתי בחיים, הוא צריך לבקש ולרצות בכך מאוד ואפילו זמן מרובה, אבל אם יתמיד בכך מובטח לו שימצא, כי רבינו אומר בביטחון כבר בתחילת הסיפור שהיה מבקשה 'עד שמצאה'.

תהליך החיפוש והבקשה הוא תהליך רוחני ופנימי מעבר לזמן ומקום, זהו רצון פנימי ועמוק הבא מעצם הנשמה לגלות את תכלית החיים, את האמת ואת השם יתברך. רבים מנסים למצוא את בת המלך במחוזות רחוקים מעבר לים ואפילו במחוזות החכמה והתורה, אך אם רצון זה אינו מתבטא ברצונות חזקים ובקשה אמיתית לגלות את הנקודה הפנימית שלי ואת החיבור והקשר שלי להשם יתברך, הרי שהאדם יכול למצוא בורות נשברים שלא יכילו את המים ויתנו לו רק חוויות או סיפוקים זמניים.

עיקר החיפוש צריך להתמקד בחתירה אל האמת, בחיבור אל השם יתברך, בהתקשרות לצדיקים ובפעולות ומעשים שיקדמו את האדם אל התכלית. במהלך החיפוש עובר האדם כל מיני תהליכים נפשיים, לפעמים הוא צועד במדבריות, שזה מסמל תהליך נפשי של שיממון יובש וריקנות, לפעמים הוא נמצא בשדות שאלו הם זמנים של פריחה והתחדשות, ולפעמים הוא מגיע ליער שזה מקום חושך ואפילה, של פחד מן הלא נודע. בכל המצבים הוא צריך להמשיך הלאה, להתחזק בתפילות וברצונות, לשאוף ולקוות. עד שיום אחד הוא יגלה את ה'שביל מן הצד', הדרך המיוחדת רק לו להתקרב את השם יתברך ולמלא את יעודו הפרטי, הדרך שתביא אותו אל התיקון ואל מציאת ה'בת מלך' השייכת לו, הנקודה הפנימית שבו המחוברת בקשר הדוק ואמיץ לבורא כל העולמים, כאשר היא תתגלה, הוא יאיר את כל העולמות באור יקרות.

מים רבים לא יוכלו לשטוף
את נקודות הזכות
שהצלחנו לחטוף בזה העולם

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת
יעקב בן סוליקה ז"ל
דאדא בת שמחה ע"ה
לתרומות והקדשת העלון- 03-9091753

השגחה פרטית המוהרא"ש

שאלה- המוח שלי אטום בזמן התפילה והלימוד ואני לא מצליח להתרכז, חוץ מזה, כל הזמן יש לי הרהורים רעים אפילו כשאני באמצע התפילה או הלימוד, מה העיצה?

תשובה- אסור לך להתבלבל משום דבר בעולם, ורבינו ז"ל גילה לנו שאין שום יאוש בעולם כלל- אסור להתייאש בשום פנים ואופן, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, אין דבר כזה להתיאש, אלא להתחזק עם כל הכוחות לרצות לצאת מהזבל והלכלוך שבהם נכנס. ודע לך, שכל זמן שיהיו לך רצונות וכיסופים חזקים לא להניח את עצמך בשום פנים ואופן ליפול, אלא תמיד תשתוקק לצאת מהמקום שאתה נמצא שמה, אזי יש לך תקווה גדולה לתקן את הכל, כי העיקר הוא הרצון.

ואפילו שזה לוקח ימים ושנים, לא יפסיק מלרצות ולכסוף אליו יתברך, ואף שבין כך מתגברות עליו הקליפות יותר ויותר, אף על פי כן אסור לו לעשות שום עסק מזה, אלא להמשיך בתפילתו ולהשתדל לקשר את מוח מחשבתו אל הדיבורים שאומר בסדר התפילה בתמימות ופשיטות.

ואף שבין כך ובין כך נכנסים לו מחשבות זרות והרהורים רעים, עליו להמשיך ללמוד ולהתפלל ולקשר את מחשבתו אל דיבורו. ואף שזה קשה לו מאוד, כי בכל פעם נכנסות לו מחשבות מגונות והרהורים רעים, שכל זה הן הקליפות שברא מחמת עוונותיו המרובים, ובפרט בפגמי הברית בוראים קליפות ומשחיתים שמסבבים את האדם, עם כל זאת כשבא באמצע הפילה והלימוד אסור להתבלבל מזה ואין להביט לאחוריו כלל ועל ידי זה ממילא יסתלקו ממנו ובין כך בדרך הילוכו בתפילתו הוא מפיל אותם.

ועל ידי זה דווקא, אם יתמיד בזה לקשור את המחשבה אל הדיבור ולא יסתכל על המחשבות זרות הבאות אליו, ע"י זה הוא מבטל אותן לגמרי, וזה שייך בין בתפילה- לחשוב מה הוא מתפלל. ובין בלימוד- לחשוב מה הוא לומד.

גדולת רבינו הרב אהרון ישכיל

שואל **הרמב"ם** בהקדמתו לסדר זרעים: כידוע, הקב"ה לא ברא שום דבר לבטלה, ותכלית כל הבריאה היא האדם שהוא מובחר הברואים, ותכלית האדם היא להכיר את השי"ת ולעבדו, וכלשון הרמב"ם ז"ל "לצייר לנפשו המושכלות".

אך עינינו רואות, שרוב בני האדם אפילו לא בכיוון הזה, וכלשון הרמב"ם "רוב בני אדם ערומים מן הערמה, וריקים מן החכמה ומבקשים התאוה, ושהאיש החכם המואס בעולם, הוא **יחיד בין רבים לא ימצא אלא אחד בדור מהדורות**".

אם כן שואל הרמב"ם, אם רק אחד מכל בני האדם מקיים את תכלית הבריאה, לאיזו תועלת נבראו כל שאר בני האדם שבכל הדורות?!

התשובה לכך אומר הרמב"ם, היא לשתי סיבות:

האחת - שיהיו כל אותם בני האדם **משמשים ומשרתים את אותו האחד**, (כלומר אלו יעסקו בחקלאות ואלו בבנין ואלו בנגרות וכו').

והסיבה השניה - **שישמשו חברה לאותו אחד** היינו שלא ישעמם לצדיק להיות לבדו בעולם.

לכן דרשו חז"ל ואמרו בגמרא וזו לשונם: מַאי "כִּי זֶה כָּל הָאָדָם"? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ לֹא נִבְרָא אֶלָּא בִּשְׁבִיל זֶה (בשביל הצדיק).

רַבִּי אַבָּא בַּר כָּהֲנָא אָמַר, שָׁקוּל זֶה כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ. רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן עַזַּאי אוֹמֵר, כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ לֹא נִבְרָא אֶלָּא לְצֶוֶת לָזֶה. (כלומר לשמש את הצדיק ולהיות לו לחברה).

(מסכת ברכות דף ו:)

ומיהו אם כן אותו יחיד בין רבים בדור מהדורות שכל תיקון העולם תלוי בו?!

כתב **רבנו נחמן** בספרו **חיי מוהר"ן** וזו לשונו: פַּעַם אַחַת אָמַר הָיִיתִי סָבוּר שֶׁהַיְצֶר הָרָע שֶׁלִּי אוֹמֵר לִי שֶׁאֵין מִי שֶׁיּוֹכַל לְהַנְהִיג אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים כָּמוֹנִי, עָכְשָׁו **אֲנִי יוֹדֵעַ בְּבֵרוּר שֶׁאֲנִי מַנְהִיג הַדּוֹר יְחִידִי בָּעוֹלָם וְאֵין מַנְהִיג כָּמוֹנִי.**

(חיי מוהר"ן - אות רנ"ח)

ובכן, מדברי הרמב"ם משמע שתכלית כל הבריאה היא אותו יחיד בין רבים שיהיה בדור מהדורות כלומר צדיק האמת המובחר מבין כל הצדיקים שבכל הדורות.

ורבנו התבטא והעיד על עצמו ואמר בפירוש: 'חִדּוּשׁ כָּמוֹנִי עֲדַיִן לֹא הָיָה בָּעוֹלָם' (חיי מוהר"ן - רמ"ז), ותיקון כל הנבראים הוא לשמש ולשרת אותו. אך באמת לאמיתה מטרתו של רבנו הק' היא שכל אחד ואחד מאתנו יזכה אף הוא להיות צדיק כמוהו, כמובא בפירוש בספרו חיי מוהר"ן - אות ר"ל: 'וְאָמַר אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת אִישׁ כָּשֵׁר שֶׁקּוֹרִין "גִּיטֶר יוּד" כָּמוֹנִי מַמָּשׁ'. אם כן, רצונו של רבנו הק' שנזכה כולנו להגיע למדרגת **'אדם'** בשלימות כמו שנאמר: 'נַעֲשֶׂה **אָדָם** בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ'. 'אדם' מלשון **אדמה לעליון**, כלומר דומה במידותיו לקב"ה.

לכן דוקא ע"י שרבנו זכה כבר להגיע למעלה זו, בכך סלל הוא לנו את הדרך וזאת ע"י שנדבק בו ובתורתו ובעצותיו ובכך נשרת אותו, נזכה גם אנו להגיע למדרגת אדם אמן ואמן.

מזמינים 50 חוברות תיקון הכללי לזיכוי הרבים ב- 1 שקל ליחידה
ומקבלים **במתנה** ספר לבחירה

הגן הנעלם
מסע מופלא בתורות של רבינו, דרך הליקוטי הלכות והסיפורי מעשיות, אל הגן הנעלם הנמצא בתוכינו, בחיפוש אחר הבת מלך שנאבדה ואחר המדריך הגדול הסולל לנו את הדרך להגיע ולמצוא את שאהבה נפשינו. בספר בן 250 עמודים.

תאמין שיכולים לתקן
הגן עדן של רבי נתן מברסלב בספר עם 300 רעיונות מרכזיים מהחיבור הקדוש 'ליקוטי הלכות' הנותן לנו דרך והשקפה על עיקרי דרכו ותורתו של רבי נחמן מברסלב.

להזמנות: 03-9091753 | דמי משלוח 20 ש"ח

נוסעים לרבינו
ארגון נסיעות לאומן וקברי צדיקים כולל לינה ואוכל בקבוצות ויחידים
נשים: 058-3202033 גברים: 055-6737772